

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนนุชยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๕๙/๒๕๖๖

เรื่อง สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็ก กรณีขอให้ตรวจสอบ การลงทะเบียนนุชยชนในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุม

ผู้ร้อง [REDACTED]

ผู้ถูกร้อง เจ้าหน้าที่สำรวจและบุคลากรทางการศึกษา

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องร้องเรียนทางไปรษณีย์ ตามคำร้องที่ ๑๔๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า นับตั้งแต่เกิดการชุมนุมเมื่อปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ ที่ส่วนใหญ่มีเด็กเข้าร่วมการชุมนุมเป็นจำนวนมาก โดยเด็กบางส่วนได้แสดงออกถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองทั้งในโรงเรียนและพื้นที่สาธารณะ แต่กลับถูกเจ้าหน้าที่สำรวจและบุคลากรทางการศึกษา (ผู้ถูกร้อง) ข่มขู่ คุกคาม ใช้ความรุนแรง รวมทั้งใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อปราบปรามการแสดงออกของเด็ก ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำดังกล่าวส่งผลให้เกิดความกังวลและความหวาดกลัวต่อเด็กที่จะใช้สิทธิและเสรีภาพของตน จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการลงทะเบียนนุชยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการซึ่งแจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สรุปผลการประชุมเพื่อแสวงหาทางออกและจัดทำข้อเสนอแนะ กรณีสิทธิเด็ก ในสถานการณ์การชุมนุม เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๒ รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ ๒๐๓ - ๒๑๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ กรณีการชุมนุมทางการเมืองในระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๔

๒.๑.๓ หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๙๐๔/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๔/๓๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๕ ข้อมูลสถิติเด็กที่ถูกดำเนินคดีจากการแสดงออกและการชุมนุม เมื่อปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ จัดทำโดยศูนย์ [REDACTED]

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลของอาสาสมัคร [REDACTED]

พบการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อเด็กที่ถูกดำเนินคดีในการใช้โทรศัพท์ในการแสดงความคิดเห็นและเสียงในชุมนุมทั้งในพื้นที่สาธารณะและโรงเรียน ใน ๔ เรื่อง ได้แก่ (๑) การจับกุม (๒) การแจ้งข้อกล่าวหาและการดำเนินคดี (๓) การปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของเด็ก และ (๔) การคุกคามเด็ก โดยมีข้อมูลสำคัญ ดังนี้

(๑) ประเด็นการจับกุมเด็กที่ถูกดำเนินคดีที่ถูกใช้โทรศัพท์ในการชุมนุม พบว่า มีเด็ก ๒๙ คน ถูกจับกุมในพื้นที่การชุมนุมโดยไม่มีหมายจับ โดยพนักงานสอบสวนให้เหตุผลว่าเป็นการจับกุมผู้กระทำผิดซึ่งหน้า ซึ่งในหลายกรณี เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่แจ้งข้อกล่าวหาหรือสิทธิตามกฎหมาย รวมถึงไม่ตรวจสอบในขณะจับกุมว่าผู้ที่ถูกจับกุมมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือไม่ ทำให้เด็กที่ถูกจับกุมได้รับการปฏิบัติเหมือนผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ความรุนแรงในการจับกุมเด็กจนมีผู้ได้รับบาดเจ็บหลายคน เด็กที่ถูกจับกุมถูกรัดข้อมือด้วยสายรัดพลาสติกเป็นเวลานาน บางรายไม่ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทันท่วงที และยังไม่ได้รับสิทธิในการพับผ้าปกรองและทนายความด้วย

/๑) ประเด็น...

๒) ประเด็นการแจ้งข้อกล่าวหาและการดำเนินคดี พบว่า มีเด็กจำนวนมาก ถูกดำเนินคดีอาญาเพียง เพราะใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุม จากการ รวบรวมข้อมูล พบว่ามีการแจ้งข้อกล่าวหาต่อเด็กในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ (ผู้ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหาอายุน้อยที่สุด มีอายุ ๑๔ ปี) มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๕ และมาตรา ๒๑๖ ความผิดฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งความผิดอีกหลายฐาน ที่มีโทษปรับ

๓) ประเด็นการปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของเด็ก พบว่า เมื่อเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบการจับกุม ศาลลับมีคำสั่งว่าเป็นการจับกุมที่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งหมด โดยเลือกพิจารณาเฉพาะช่วงเวลาที่เด็กถูกนำตัวมายังสถานที่แจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ได้ตรวจสอบไปถึงกระบวนการจับกุมว่าได้สัดส่วนหรือชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ บางครั้งมีการตรวจสอบ การจับกุมในสถานที่เปิดซึ่งมีบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย โดยไม่มีการแยกเป็นสัดส่วน เช่น บริเวณห้องโถง เชื่อมต่อกับทางเข้าศาล หรือหน้าศาล เตอร์ติดต่อประสานงานของสำนักงานศาล หรือหน้าบ้านเด็ก

๔) ประเด็นการคุกคามเด็ก พบรการคุกคามเด็กที่ออกมายield="block">ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมในหลายรูปแบบ อาทิ โรงเรียนแห่งหนึ่งตัดสิทธินักเรียนในการศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่านักเรียนไม่เจริญรักภักดีต่อชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์ โรงเรียน บางแห่งสั่งให้นักเรียนคัดข้อความศีลธรรม อาทิ ชีพสุจริต ครูในโรงเรียนหลายแห่งเรียกนักเรียนเข้าพบ หลังจากจัดกิจกรรมเคลื่อนไหว และสั่งคุมประพฤตินักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจนอก เครื่องแบบติดตามตัวนักเรียนที่ออกมายield="block">ใช้เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุมด้วย ช่องกรณี ที่เกิดขึ้นนี้ ถือเป็นการกระทำที่สร้างความกลัวต่อเด็ก อันถือเป็นการกระทำที่ละเมิดอนุสัญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูก控告

๒.๒.๒.๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑) การดำเนินคดีกับเด็กที่มีมูลเหตุเนื่องมาจากการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการชุมนุม นับแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๖ สามารถแยก การดำเนินงานตามพื้นที่รับผิดชอบ ได้ดังนี้

๑.๑) กองบัญชาการตำรวจนครบาลดำเนินคดีกับเด็ก ๒๘๑ คน รวม ๓๗ คดี ประกอบด้วยข้อกล่าวหาในฐานความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์

ฉบับนี้ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒) ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๓๗๐ ความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ ความผิดตามพระราชบัญญัติอาชุรปีน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุรปีน พ.ศ. ๒๕๙๐ ความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓

๑.๒) ตำรวจภูธรภาค ๑ ดำเนินคดีกับเด็ก ๑ คน ๑ คดี ด้วยข้อกล่าวหาในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๐ และความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓

๑.๓) ตำรวจภูธรภาค ๓ ดำเนินคดีกับเด็ก ๓ คน ๓ คดี ประกอบด้วยข้อกล่าวหาในฐานความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ความผิดตามประกาศหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคง เรื่อง ห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมีวัสดุที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด – ๑๙) ความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๙

๑.๔) ตำรวจภูธรภาค ๙ ดำเนินคดีกับเด็ก ๑๙ คน ๔ คดี ประกอบด้วยข้อกล่าวหาในฐานความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และความผิดตามประกาศหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคง เรื่อง ห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมีวัสดุที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด – ๑๙

๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีนโยบายหรือข้อสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตาม เข้าไปสอดส่องที่บ้านพัก หรือเข้าพบผู้ปกครองของเด็กเพื่อกดดันให้ตักเตือนเด็กที่ออกแบบใช้สื่อภาพในการแสดงความคิดเห็นและสื่อภาพในการชุมนุม

๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ การชุมนุมสาธารณะ ทั้งการฝึกบททวนและฝึกผู้ที่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรม รวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานดูแลการชุมนุมสาธารณะ ด้วยการจัดทำคู่มือปฏิบัติการดูแลการชุมนุมสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับปี ๒๕๖๕) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลการชุมนุมสาธารณะในห่วงเวลาที่ผ่านมาด้วย

๒.๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๑) กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียน

ในสถานศึกษาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการแสดงความคิดเห็นและเครื่องคอมพิวเตอร์ในการชุมนุม ด้วยการเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษา เพื่อส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก โดยมีหนังสือแจ้งเวียน^๑ให้ทุกส่วนราชการแจ้งหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัด และหน่วยงานในกำกับ เปิดรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการศึกษาและการเมือง พร้อมกำหนดให้ผู้บริหาร สถานศึกษาดำเนินถึงการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษา และจะนำผลการเปิดรับฟังความคิดเห็นเสนอผู้บริหารของกระทรวงต่อไป ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานในพื้นที่ตรวจสอบสถานศึกษาในสังกัดอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้มีการปฏิบัติต่อนักเรียนและนักศึกษาอย่างไม่ถูกต้อง ในทุกรูปแบบ โดยหากมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องให้ทุกหน่วยงานรายงานต่อสำนักบูรณาการกิจการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการในทันที

(๒) กระทรวงศึกษาธิการได้รับรายงานกรณีที่มีการข่มขู่ คุกคาม

หรือลงโทษนักเรียนที่เข้าร่วมการชุมนุมหรือแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในระบบ การศึกษา จากข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสำนักงานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ พบว่า มีเหตุความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างครู หรือบุคลากรทางการศึกษากับเด็ก รวม ๑๙๕ กรณี ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างไม่ล่าช้า พร้อมทั้งกำกับ ดูแล ติดตามให้มีการรายงานผลการแก้ไขปัญหาและเสนอหน่วยงานต้นสังกัดด้วยแล้ว

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑) เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้จัดเวทีระดมความคิดเห็น เรื่อง “สิทธิเด็กในสถานการณ์การชุมนุม (กรณีสามเหลี่ยมดินแดง)” โดยมีผู้เข้าร่วมจากทั้งภาครัฐ ภาคประชาชนสังคม และสื่อมวลชน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ商討แนวทางในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก รวมทั้งปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยของเด็ก

ในสถานการณ์...

^๑ หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๑๔๔/๑๗๖๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา เพื่อส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในสถานการณ์ชุมนุม หลังจากการประมวลความคิดเห็นและข้อห่วงใยต่าง ๆ แล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีข้อเสนอแนะไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อดำเนินการ ดังนี้

๑.๑) ควรจัดให้มีเวทีรับฟังความคิดเห็นจากเด็กที่เข้าร่วมการชุมนุม โดยมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม เพื่อแสดงทางออกร่วมกันและเปิดพื้นที่ในการใช้สิทธิและเสรีภาพ โดยปราศจากความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

๑.๒) หน่วยงานของรัฐควรมีแนวปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อเด็กในพื้นที่การชุมนุม โดยจัดให้มีระบบคูแลเด็ก ตั้งแต่เริ่มชุมนุม ระหว่างชุมนุม หลังการชุมนุม และจัดให้มีการคัดกรองพื้นที่การชุมนุมให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย มีการติดสัญลักษณ์ให้แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้เจ้าหน้าที่สังเกตเห็นเพื่อให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสม ทั้งนี้ หากมีการจับกุมเด็กต้องมีสาขาวิชาชีพเข้าร่วมด้วย

๑.๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐควรจัดหมายมาตรการเชิงป้องกันที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างปลอดภัย และควรแยกกลุ่มผู้ชุมนุมให้ชัดเจนระหว่างผู้ก่อความรุนแรง และผู้ที่ชุมนุมด้วยความสงบ

๑.๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมผู้ชุมนุมเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล พร้อมคำนึงถึงมิติของเด็กในการปฏิบัติงาน

๒) เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่สังเกตการณ์การชุมนุมทางการเมืองบริเวณแยกราชประสงค์พบว่า สถานการณ์เป็นไปในทิศทางที่ดี มีอาสาสมัคร [REDACTED] เข้ามาคัดแยกและติดสายรัดข้อมือแสดงสัญลักษณ์ให้แก่เด็กที่เข้าร่วมการชุมนุม โดยเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จะมีริบบิ้นแยกสี พร้อมมีหมายเลขโทรศัพท์ผู้ปกครองด้วย เพื่อสร้างพื้นที่ปลอดภัยในการชุมนุมแก่เด็ก

๓) เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดประชุมเพื่อติดตามผลความคืบหน้าการดำเนินการตามข้อเสนอแนะจากการประชุมระดมความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ปรากฏผล ดังนี้

๓.๑) ข้อเสนอเรื่องการจัดให้มีเวทีรับฟังความคิดเห็นจากเด็กที่เข้าร่วมการชุมนุม ที่ประชุมเสนอให้มีการจัดเวที ๔ เวที คือ เวทีเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้เข้าร่วมชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เวทีสาธารณะเพื่อเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กในการแสดงความคิดเห็น และความต้องการของตน เวทีพื้นที่สร้างสรรค์ เวทีสำหรับเด็กที่ถูกดำเนินคดีจากการเข้าร่วมการชุมนุม

ทางการเมือง โดยมีสำนักงานติดตามและประเมินผล กระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกรมพัฒนาชุมชน คือหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ

๓.๒) ข้อเสนอเรื่องแนวปฏิบัติและวิธีการที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อเด็กในพื้นที่การชุมนุม ที่ประชุมเสนอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติร่วมกับสำนักงานติดตามและประเมินผล กระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกันลงพื้นที่สังเกตการณ์การชุมนุม เพื่อสอดส่องดูแลและร่วมกันวางแผนปฏิบัติต่อเด็กในพื้นที่การชุมนุมให้เป็นไปตามหลักสากล หากมีการจับกุมเด็กที่กระทำการชุมนุมให้มีทีมสาขาวิชาชีพเข้ามาดูแลด้วย

๓.๓) ข้อเสนอเรื่องการคัดกรองพื้นที่การชุมนุมให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย พบว่า เจ้าหน้าที่ต้องได้ตั้งจุดคัดกรองผู้เข้าร่วมชุมนุม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - 19 และป้องกันการนำอาวุธเข้ามาในพื้นที่ชุมนุม มีอาสาสมัครโครงการในเมืองมีเด็กเข้ามาคัดแยกและติดสายรัดข้อมือแสดงสัญลักษณ์ให้แก่เด็กที่เข้าร่วมการชุมนุม แต่ยังไม่มีการแยกพื้นที่ในการชุมนุมให้เด็กโดยเฉพาะ

๓.๔) ข้อเสนอเรื่องการจัดทำมาตรการเชิงป้องกันที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างปลอดภัย พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการคัดแยกกลุ่มคนนำ ผู้ก่อเหตุ และผู้เข้าร่วมการชุมนุมทั่วไป รวมทั้งได้วางมาตรการเชิงป้องกันการก่อเหตุ ความรุนแรง ด้วยการตั้งจุดตรวจคัดกรองเพื่อป้องกันการนำอาวุธเข้าไปในพื้นที่ชุมนุม ทั้งนี้ สำนักงานติดตามและประเมินการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดแยกกลุ่มผู้ชุมนุม และวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร อย่างไรก็ได้ ยังคงมีข้อห่วงกังวลเรื่องการใช้เครื่องพันธนาการกับเด็ก เช่น สายรัดข้อมือพลาสติก จึงเสนอให้สำนักงานติดตามและประเมินการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ จัดทำมาตรการคัดกรองเด็กในชั้นตอนการจับกุมและควบคุมตัว

๓.๕) ข้อเสนอเรื่องจัดอบรมเจ้าหน้าที่ติดตามและประเมินผล ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล สำนักงานติดตามและประเมินผล ได้จัดทำโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการเตรียมพร้อม ของเด็ก และหากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมแล้วเสร็จ จะนำมาใช้ประกอบการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ติดตามและประเมินผล

๔) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีรายงานผลการตรวจสอบการลงทะเบียนสิทธิมนุษยชน ที่ ๒๐๓-๒๑๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ กรณีการชุมนุมทางการเมือง

ในระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน ๒๕๖๔ โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณา
ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของเด็กในสถานการณ์การชุมนุม และมีความเห็นในสาระสำคัญดังนี้

(๔.๑) การใช้เครื่องมือควบคุมฝุงชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในหลายกรณี
ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการใช้เครื่องมือควบคุมฝุงชนตามแผนการดูแลการชุมนุมสาธารณะและหลักสากล
ทำให้ผู้ชุมนุมบางส่วนซึ้งยังเป็นเด็กได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(๔.๒) ในหลายกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กำลังเกินกว่าเหตุในการจับกุม^{ผู้ชุมนุมที่เป็นเด็ก} ทำให้เกิดอาการบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(๔.๓) การจับกุมผู้ชุมนุมที่เป็นเด็กและเยาวชนในหลายกรณี พบรการใช้
สายรัดพลาสติกเป็นเครื่องพันธนาการทั้งในขณะจับกุมและระหว่างควบคุมตัว แม้เด็กและเยาวชนที่ถูก^{จับกุม}ไม่มีพฤติกรรมหลบหนีหรือต่อสู้ขัดขวาง และได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วว่าตนเป็นเด็ก

(๔.๔) พบรการควบคุมตัวเด็กประปนรวมกับผู้ใหญ่ โดยไม่มีการแยกพื้นที่
ควบคุมตัวเด็กอย่างเป็นสัดส่วนหรือเป็นการเฉพาะ

(๔.๕) พบรการคุกคามเด็กที่เข้าร่วมการชุมนุมหลายกรณี เช่น การติดตาม
การใช้ชีวิตประจำวัน การถูกสืบค้นประวัติและนำไปเผยแพร่บนสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

(๔.๖) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีข้อเสนอแนะตามรายงาน
ผลการตรวจสอบข้างต้น ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการใช้กำลังจับกุมผู้ชุมนุมต้องมีความเหมาะสมและพอสมควร
แก่เหตุกับพฤติกรรมของผู้ชุมนุม และให้ปฏิบัติต่อผู้ชุมนุมซึ่งเป็นเด็กอย่างเหมาะสม

(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดูแล
การใช้เครื่องพันธนาการในการจับกุมเด็กทั้งในขณะที่จับกุมและระหว่างควบคุมตัว เพื่อให้การปฏิบัติ
สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี
เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมถึงอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก

(๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องกำชับไม่ให้นำตัวเด็กไปไว้ใน
ห้องคุมซึ่ง ในกรณีที่จำเป็นต้องกำหนดสถานที่ควบคุมตัวเด็กเป็นการเฉพาะ ต้องแยกพื้นที่ควบคุมตัว
ต่างหากจากผู้ใหญ่

๒.๒.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) จากการติดตามและรวบรวมข้อมูลจำนวนเต็กที่ถูกดำเนินคดีจากการใช้เสรีภาพในแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมของศูนย์ [REDACTED] พบว่า นับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ มีเด็กถูกดำเนินคดีแล้วอย่างน้อย ๒๘๖ คน รวม ๒๑๕ คดี๒ สิ้นสุดไปแล้ว ๗๓ คดี และยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาชั้นต่าง ๆ ๑๔๒ คดี๓ พบเด็ก บางรายถูกกล่าวหาว่ากระทำการทำความผิดในหลายคดี โดยสามารถแยกข้อมูลการดำเนินคดีที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

๑.๑) ประมาณสามในสี่ของฐานความผิดที่ใช้ดำเนินคดีมาจากความผิดฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๕

๑.๒) เด็ก ๒๐ คน ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ รวม ๒๓ คดี เป็นคดีที่อยู่ในศาลชั้นต้น ๔ คดี ศาลอุทธรณ์ ๓ คดี และคดีสิ้นสุดแล้ว ๔ คดี โดยคดีที่สิ้นสุดแล้วทั้งหมดเป็นกรณีที่เด็กยอมเข้ากระบวนการใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดี อาญา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

๑.๓) เด็ก ๓ คน ถูกดำเนินคดีในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖ (ความผิดฐานยุยงปลุกปั่น) รวม ๓ คดี๔ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ คดี (คดีหนึ่งมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษและอีกคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์คำพิพากษา) และมีคำสั่งให้เข้าสู่กระบวนการมาตราการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา ๑ คดี

๑.๔) หากนับเฉพาะการชุมนุมของ [REDACTED] ปริมาณแยกดินแดง ในระหว่างเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่ามีเด็กที่ถูกจับกุมและดำเนินคดีอย่างน้อย ๒๑๐ คน รวม ๑๐๔ คดี โดยมีเด็กอายุ ๑๒ ปี ถูกจับกุมในช่วงนี้ด้วย

/๒) จากการ...

๒) จาก “สถิติเยาวชนถูกดำเนินคดีจากการแสดงออกและการชุมนุม ปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๖”, ศูนย์ [REDACTED] ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖, สืบคันจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED]) สืบคันเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

๓) จาก “สถานการณ์ ‘คดีทางการเมืองของเด็กเยาวชน’ จำกัดมองทนายความ: บทเรียนจากคดี สุ่ปัญหา ในกระบวนการยุติธรรม และข้อเสนอแนะ”, ศูนย์ [REDACTED] ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖, สืบคันจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED]) สืบคันเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖

๔) จาก “สถิติคดีมาตรา ๑๑๖ “ยุยงปลุกปั่น” ปี ๒๕๖๓-๖๖”, ศูนย์ [REDACTED] ๔ กันยายน ๒๕๖๖, สืบคันจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED]) สืบคันเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖

๕) จาก “#มีอบ ๑๓ กันยา จับกุม ๑๑ ราย เป็นสื่ออิสระ-แพทย์อาสารวม ๓ ราย ทั้งยังจับเด็ก ๑๒ ปี หลังป่น จักรยานมาดูมือบ”, ศูนย์ [REDACTED] ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔, สืบคันจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED]) สืบคันเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

๒) จากการติดตามและเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมของเด็ก ระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ โดยศูนย์ [REDACTED]

[REDACTED] พบว่า ในการจับกุมเด็กในพื้นที่การชุมนุมโดยอาศัยเหตุเรื่องการกระทำผิดซึ่งหน้า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอในการตรวจสอบว่าผู้ถูกจับกุมเป็นบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๙ ปีหรือไม่ ทำให้เด็กที่ถูกจับกุมถูกควบคุมตัวรวมกับผู้ถูกจับกุมที่เป็นผู้ใหญ่ ถูกรัดข้อมือด้วยสายรัดพลาสติกระหว่างควบคุมตัว หลายรายถูกจับกุมโดยใช้ความรุนแรงเกินกว่าเหตุ ถูกยิงด้วยกระสุนยาง ไม่ได้รับการแจ้งสิทธิระหว่างจับกุม เด็กบางรายที่ถูกจับกุมและได้รับบาดเจ็บไม่ได้รับการรักษาพยาบาลโดยทันที โดยพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้งในห้วงการชุมนุมของกลุ่มทะลุแก๊ซ บริเวณแยกดินแดง อีกทั้งเมื่อเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบการจับกุมที่ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ศาลลับมีคำสั่งว่าเป็นการจับกุมโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยหมายความที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่เด็กได้ให้ความเห็นต่อการพิจารณาของศาลว่า กระบวนการตรวจสอบการจับกุมในหลายคดี ศาลจะพิจารณาเพียงแค่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ควบคุมตัวเด็กที่ถูกจับกุมเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมงหรือไม่เท่านั้น"

๓) จากการรวบรวมข้อมูล [REDACTED]

พบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคลากรทางการศึกษาที่อาจส่งผลเป็นการคุกคามหรือสร้างความหวาดกลัวต่อเด็กที่ออกมายield="block">ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมทั้งในพื้นที่สาธารณะและสถานศึกษา ในระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ หลายรูปแบบ โดยสามารถแบ่งตามลักษณะของผู้กระทำได้ดังนี้

๓.๑) พฤติกรรมในลักษณะข่มขู่ คุกคาม จำกัดหรือขัดขวางการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมของเด็กโดยบุคลากรทางการศึกษา pragmatism อย่างแพร่หลายในโรงเรียนทั่วประเทศกว่า ๑๐๐ กรณี โดยเฉพาะในช่วงปี ๒๕๖๓ และค่อย ๆ ลดจำนวน

/ลงมาในช่วง...

๖ ค้นคว้าจากข้อมูลที่มีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของศูนย์ [REDACTED] สืบค้นจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED])

๗ ค้นคว้าจากข้อมูลที่มีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ [REDACTED] สืบค้นจาก [https://www.\[REDACTED\]](https://www.[REDACTED])

๘ จาก "คดีเยาวชน ทะลุแก๊ซ ทะลุ 100 ย่านดินแดง: มุ่งมองทนายความต่อการปกป้องสิทธิเด็ก" ศูนย์ [REDACTED] ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔, สืบค้นจาก [https://\[REDACTED\]](https://[REDACTED]) สืบค้นเมื่อ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖

ลงมาในช่วงปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ ตามลำดับ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการมีหนังสือสั่งการให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดพื้นที่ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกต่อปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้ พฤติกรรมที่ปรากฏส่วนใหญ่มักแสดงออกในรูปแบบของการสั่งห้ามทั้งด้วยลายลักษณ์อักษรและด้วยวิชาไม่ให้นักเรียนแสดงสัญลักษณ์การซุบซำนิวและการผูกโบว์ขาว หรือห้ามการทำกิจกรรมทางการเมืองและการเรียกร้องให้แก้ไขปัญหาในระบบการศึกษา รวมทั้งยังพบการขัดขวางโดยใช้กำลังกระทำต่อร่างกายและทรัพย์สินของนักเรียน การตำหนินหรือด่าทอด้วยถ้อยคำรุนแรง การยึดอุปกรณ์และสิ่งของที่ใช้แสดงออก การข่มขู่ว่าจะแจ้งผู้ปกครองหรือลงโทษนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตัดคะแนนความประพฤติ ทำทันทบัน หรือไล่ออกจากโรงเรียน การเรียกนักเรียนเข้าพบเพื่อตักเตือนหลังจากแสดงออกหรือทำกิจกรรมทางการเมือง การจัดกิจกรรมอื่นทับช้อนกับกิจกรรมการแสดงออกทางการเมืองของนักเรียน นอกเหนือนี้ยังพบว่า มีการอนุญาตให้เจ้าหน้าที่สำรวจเข้ามาภายในโรงเรียนเพื่อสอดส่องและกดดันนักเรียน ไม่ให้มีการแสดงออกทางการเมืองด้วย

ทั้งนี้ เมื่อปี ๒๕๖๕ ผู้แทนของกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ข้อมูล กับ [REDACTED] แม้เด็กจะสามารถส่งเรื่องร้องเรียนกรณีการละเมิดสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการชุมนุมในพื้นที่โรงเรียนไปยัง “ศูนย์ความปลอดภัย กระทรวงศึกษาธิการ” ได้ก็ตาม แต่ศูนย์ความปลอดภัยฯ ยังไม่เคยได้รับเรื่องร้องเรียนจากเด็กนักเรียน ขณะที่ผู้แทนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า ยังไม่เคยได้รับเรื่องร้องเรียนว่า มีเด็กต้องการความคุ้มครองจากการถูกคุกคามหลังจากการมีส่วนร่วมในการชุมนุมประท้วงเช่นเดียวกัน*

๓.(๒) พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่ตรวจที่อาจส่งผลเป็นการข่มขู่ คุกคาม และกดดันเด็กที่ถูกกล่าวว่าใช้เสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุม ปรากฏมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ โดยในช่วงแรก ๆ ที่มีการจัดกิจกรรมหรือการใช้เสรีภาพในการแสดงออกอย่างแพร่หลายในโรงเรียน และสถานศึกษา มักพบเจ้าหน้าที่ที่ตรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบเข้าไปถ่ายภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ที่จัดกิจกรรม หลายกรณีมีการเรียกให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่เป็นผู้จัดกิจกรรมเข้าพบพร้อมกับบุคลากร ทางการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อสอบถามข้อมูลภายหลังการจัดกิจกรรม ในระยะหลังเจ้าหน้าที่ ตรวจเริ่มเดินทางไปที่บ้านพักหรือภูมิลำเนาเพื่อสอบถามข้อมูลและพูดคุยกับครอบครัว ญาติ หรือ บุคคลรอบตัวของนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมเรียกร้อง การชุมนุม หรือ นักเรียนที่ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองบนสื่อสังคมออนไลน์ โดยบางกรณีเจ้าหน้าที่

/ตรวจ...

* ข้อมูลจากรายงาน เรื่อง “สิทธิของเด็กที่จะชุมนุมประท้วงโดยสันติในประเทศไทย” จัดทำและเผยแพร่โดย [REDACTED]

ตำรวจอ้างว่า “มาเยี่ยม” หรือ “มาทำความเข้าใจ” เด็กบางคนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจโทรศัพท์สอบถามข้อมูลและตักเตือนไม่ให้เปรยุ่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือการชุมนุมอีก นอกจากนี้ยังพบการเฝ้าติดตามเด็กที่เคยร่วมกิจกรรมทางการเมืองไปยังสถานที่ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยอ้างว่าเป็น “บุคคลผู้ระวัง” ด้วย

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ผู้ถูกรังสีได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อเด็กที่ออกมากิจกรรมในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมหรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑ อนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็กซึ่งเป็นหนังสือสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ได้กำหนดว่า เด็ก หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และยังได้กำหนดครอบองสิทธิของเด็กในส่วนอื่น ๆ ไว้ว่า ใน การกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็กนั้น ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก (The Best Interest of the Child) เด็กที่สามารถมีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว มีสิทธิแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก เด็กมีสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการชุมนุม เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในความเป็นอยู่ส่วนตัว ครอบครัว บ้าน รวมทั้งจะไม่ถูกกระทำโดยไม่ชอบต่อเกียรติและซื่อสัตย์ เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงจากการทำร้าย การกระทำอันมิชอบ หรือการปฏิบัติโดยประมาท เด็กยอมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการถูกลิตรอนเสรีภาพโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยพฤติการ การจับกุม กักขัง หรือจำคุกเด็กจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย โดยจะใช้เป็นมาตรฐานสุดท้ายและให้มีระยะเวลาที่สั้นที่สุดอย่างเหมาะสม เด็กที่ถูกลิตรอนเสรีภาพมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความมีมนุษยธรรมและเคารพต่อกันศรีความมุขย์ จะต้องถูกแยกและได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ใหญ่ เด็กที่ถูกตั้งข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมายย่อมได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย และต้องได้รับการแจ้งข้อกล่าวหาในทันที ทั้งโดยทางตรงหรือผ่านผู้ปกครองตามกฎหมาย

๓.๒ นอกจากอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็กแล้ว พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ได้กำหนดหลักการที่สอดคล้องกันไว้ด้วยว่า การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ โดยเฉพาะต้องคุ้มครองเด็กให้พ้นจากการใช้ความรุนแรงและการถูกทำร้าย รวมถึงต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติที่มีผลกระทบต่อเด็ก

ในด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็ก พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดห้ามไม่ให้จับกุมเด็ก (ผู้ที่อายุ

ต่ำกว่า ๑๕ ปี) ซึ่งต้องหาว่ากระทำการมผิด เว้นแต่เด็กนั้นได้กระทำการมผิดซึ่งหน้า หรือมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล ส่วนการจับกุมเยาวชน (ผู้ที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไปจนถึง ๑๘ ปี) ซึ่งต้องหาว่ากระทำการมผิดให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในการจับกุมให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งแก่เด็ก หรือเยาวชนนั้นว่าต้องถูกจับ และแจ้งข้อกล่าวหาร่วมทั้งสิทธิตามกฎหมายให้ทราบ แล้วนำตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับทันที การจับกุมและควบคุมเด็กหรือเยาวชนต้องกระทำโดยลงมุนลงมื่อม คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่เป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ห้ามไม่ให้ใช้วิธีการควบคุมเกินกว่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น รวมทั้งไม่ให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กไม่ว่ากรณีใด ๆ เว้นแต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยังไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อความปลอดภัยของเด็กผู้ถูกจับหรือบุคคลอื่น

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุมทันที ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ เมื่อเด็กหรือเยาวชนมาอยู่ต่อหน้าศาลให้ศาลตรวจสอบว่าเป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการมผิดหรือไม่ การจับและการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากการจับเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไป นอกจากนี้ยังห้ามไม่ให้ควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหานั้นไว้ปะปนกับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นผู้ใหญ่ และห้ามไม่ให้ควบคุมไว้ในห้องขังที่จัดไว้สำหรับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นผู้ใหญ่ด้วย

๓.๓ ประเด็นการจับกุมเด็กที่ออกมาใช้เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุม

(๑) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในช่วงที่เด็กออกมาใช้เสรีภาพในการแสดงออกและเสรีภาพในการชุมนุม ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กำลังเข้าจับกุมเด็กด้วยความรุนแรงเกินกว่าเหตุเป็นจำนวนมาก บางรายไม่ได้รับการแจ้งสิทธิระหว่างจับกุม พบรการรัดข้อมือเด็กด้วยสายรัดพลาสติกระหว่างควบคุมตัว และโดยส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอในการตรวจสอบว่าผู้ถูกจับกุมเป็นบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีหรือไม่ ทำให้เด็กเหล่านั้นถูกควบคุมตัวรวมกับผู้ถูกจับกุมที่เป็นผู้ใหญ่ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้งในห้วงการชุมนุมของกลุ่มทะลุแก๊ซ บริเวณแยกดินแดง เมื่อเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม ๒๕๖๔

(๒) พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกิดขึ้นนี้ถือเป็นการกระทำที่ขัดกับกรอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็กในขั้นตอนการจับกุมและควบคุมตัว ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดียouth และครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ นอกจากนี้ ยังถือเป็นการกระทำที่ไม่สอดคล้องกับ “หลักประโยชน์สูงสุด

ของเด็ก” ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยเฉพาะในเรื่องการคุ้มครองเด็กให้พ้นจากการใช้ความรุนแรงและการถูกทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งในประเด็นนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคยมีข้อวินิจฉัยแล้วว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจในลักษณะนี้เป็นการกระทำอันละเมิดสิทธิมนุษยชนของเด็ก โดยได้มีข้อเสนอแนะมาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ ๒๐๓ - ๒๑๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องการจับกุมและควบคุมตัวเด็กในสถานการณ์ชุลมุนให้สอดคล้องกับกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนแล้ว อย่างไรก็ได้ ในขณะที่จัดทำรายงานผลการตรวจสอบฉบับนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังไม่ได้รับการแจ้งผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังกล่าว จึงเห็นควรเน้นย้ำประเด็นนี้ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกรอบหนึ่ง พร้อมทั้งขอให้แจ้งผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะตามรายงานผลการตรวจสอบข้างต้นด้วย

๓) สำหรับประเด็นกระบวนการพิจารณาตรวจสอบการจับกุมโดยศาลเยาวชนและครอบครัว ตามมาตรา ๗๓^๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ร้องขอให้ตรวจสอบว่าศาลได้พิจารณาดำเนินการไปโดยสอดคล้องกับกฎหมายหรือไม่นั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า กระบวนการดังกล่าวเป็นเรื่องเฉพาะของศาลที่จะมีคำสั่งเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของการจับกุมและการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยถือเป็นการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรตุลาการ จึงเป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษา คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเต็มขั้นแล้ว หรือเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

/๓.๔ ประเด็น...

^{๐๐} มาตรา ๗๓ เมื่อเด็กหรือเยาวชนมาอยู่ต่อหน้าศาล ให้ศาลตรวจสอบว่าเป็นเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดหรือไม่ การจับและการปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หากการจับเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้ปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไป ถ้าเด็กหรือเยาวชนยังไม่มีที่ปรึกษากฎหมาย ให้ศาลแต่งตั้งให้ และเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนศาลอาจมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์กรซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย หรือบุคคลหรือองค์กรที่ศาลเห็นสมควรเป็นผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชนในระหว่างการดำเนินคดี โดยกำหนดให้บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปพบพนักงานสอบสวนหรือพนักงานคุณประพฤติหรือศาล และแต่กรณี

๓.๔ ประเด็นการดำเนินคดีทางอาญา กับเด็ก เนื่องจากการแสดงออกและการชุมนุม

(๑) ข้อเท็จจริงจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติระบุว่ามีเด็กถูกดำเนินคดีนับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๖ รวม ๓๐๓ คน จาก ๑๗๗ คดี สอดคล้องกับข้อมูลสถิติเด็กที่ถูกดำเนินคดีจากการแสดงออกและการชุมนุมนับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ ที่จัดทำโดยศูนย์ [REDACTED] ซึ่งระบุว่ามีเด็กถูกดำเนินคดีอย่างน้อย ๒๘๖ คน จาก ๒๑๕ คดี โดยหากพิจารณาในรายละเอียดพบว่า มีเด็กบางรายถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดกฎหมาย และฐานความผิดที่นำมาใช้ดำเนินคดีส่วนใหญ่มีโทษจำคุก ในจำนวนนี้มีหลายฐานความผิดที่กำหนดโทษไว้สูง เช่น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๖๙ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๒๑๘ เป็นต้น อีกทั้งประมาณสามในสี่ของคดีทั้งหมดเป็นการดำเนินคดีในความผิดฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ในหัวข้อนายกรัฐมนตรีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙

(๒) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า แม้การดำเนินคดีกับเด็กที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดจะถือเป็นการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามหน้าที่และอำนาจ แต่การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว โดยเฉพาะการดำเนินคดีกับเด็กในความผิดฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติได้เคยวินิจฉัยแล้วว่าเป็นกฎหมายที่มีแนวโน้มจะถูกนำไปใช้บังคับห้ามการชุมนุมแบบเห็นรวม และโดยเด็ดขาด^{๑๑} รวมไปถึงการดำเนินคดีกับเด็กในความผิดอันเป็นผลโดยตรงจากการแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ หรือการแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ นั้น ในด้านหนึ่งก็อาจส่งผลเป็นการสร้างความยากลำบาก ความรู้สึกกังวลใจ และความหวาดกลัว (chilling effect) ต่อเด็กที่ถูกดำเนินคดีที่จะแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมการชุมนุมในอนาคต ตลอดจนอาจสร้างผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของเด็กในทางอ้อม โดยเฉพาะเด็กที่ออกมาแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมการชุมนุมภายใต้ขอบเขตสิทธิและเสรีภาพที่ตนได้รับความคุ้มครองตามครรลองในระบบประชาธิปไตย เพราะกลัวว่าจะถูกดำเนินคดีซ้ำอีก

(๓) นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงฐานความผิดที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำมาใช้ดำเนินคดี ต่อเด็ก ที่โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นความผิดฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดซึ่งออกตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๔ อันเป็นหัวเวลาที่การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ เนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ แต่โดยที่ต่อมาสถานการณ์

/การแพร่ระบาด...

^{๑๑} ความเห็นดังกล่าวปรากฏอยู่ในรายงานผลการตรวจสอบการลงทะเบียนสิทธิมนุษยชน ที่ ๒๐๓ - ๒๑๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ กรณีการชุมนุมทางการเมืองในระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๔ (หน้าที่ ๒๒)

การแพร่ระบาดของโรคดังกล่าวได้คลี่คลายลงจนเป็นปกติและนายกรัฐมนตรีได้ยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ตั้งนี้ คดีที่ยังคงค้างอยู่ในกระบวนการพิจารณาคดีชั้นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นขั้นสอบสวนของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ หรือการพิจารณาคดีของศาล จึงอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการต่อไปอีก หากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเลือกที่จะดำเนินคดีกับเด็กโดยอาศัยฐานความผิดดังกล่าวท่อไป อาจก่อให้เกิดผลกระทบในหลายด้านตามมา ไม่ว่าจะในเรื่องของการสร้างภาระต่อกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ หรือแม้แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กจากการถูกดำเนินคดีและต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่มากกว่ากระบวนการดำเนินคดีอาญาโดยปกติของผู้ใหญ่ ซึ่งย่อมก่อภาระด้านค่าใช้จ่ายอาจส่งผลเสียต่อสภาพจิตใจ รวมถึงทำให้เสียเวลาและโอกาสในการดำเนินชีวิตตามปกติของเด็กในช่วงวัยดังกล่าวด้วย

(๔) ในทำนองเดียวกัน หากพิจารณาถึงการดำเนินคดีกับเด็กที่ออกมามุนุษ แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกเพื่อวิพากษ์วิจารณ์หรือเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสังคม เศรษฐกิจ หรือโครงสร้างอำนาจทางการเมือง ดังเช่นที่ปรากฏตามรายงานฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าเกือบทั้งหมดไม่ได้เป็นคดีที่มีลักษณะร้ายแรง อุกอาจ สะเทือนขวัญ สร้างความหวาดกลัวและความไม่平อดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน หรือเป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง เพียงแต่เป็นการกระทำโดยมีมูลเหตุจุงใจทางการเมืองอันมีเป้าหมายเพื่อต่อต้านอำนาจชั้นนำหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยอาจปฏิเสธไม่ได้ว่ามีเด็กบางส่วนได้ใช้เสรีภาพอย่างเกินสัดส่วนไปบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงช่วงวัยของเด็กที่อาจขาดการตระหนักรู้ในการกระทำการดังกล่าว ประกอบกับแรงกดดันทางเศรษฐกิจและสภาพปัจจุหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมช่วงเวลานั้น รวมทั้งหากพิจารณาซึ่งน้ำหนักอย่างถี่ถ้วนเพื่อประเมินผลประโยชน์ที่สังคมจะได้รับจากการดำเนินคดีกับเด็กกับผลกระทบที่เกิดขึ้นหากปล่อยให้เด็กที่ถูกดำเนินคดีดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาไปจนจบสิ้นกระบวนการทุกรายแล้ว ย่อมเล็งเห็นได้ว่าจะไม่เกิดผลดีต่อเด็กและอาจเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับ “หลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก” ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็ก และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยเฉพาะต่อเด็กที่ถูกดำเนินคดีหลายคดี ซึ่งจะต้องเข้าสู่กระบวนการเหล่านี้ซ้ำอีกเรื่อย ๆ ทุกคดี ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเด็นนี้ไปยังสถาบันราชฎรและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาในภาพรวมต่อไป

๓.๕ ประเด็นการข่มขู่ความเด็ก

(๑) จากการตรวจสอบพบว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ได้ปรากฏพฤติกรรมของผู้ถูกร้องที่อาจส่งผลเป็นการคุกคามหรือสร้างความหวาดกลัวต่อเด็กที่ได้ออกมาใช้หรือที่จะออกมาใช้ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมทั้งในพื้นที่สาธารณะและสถานศึกษา ในหลายรูปแบบ โดยในกรณีของผู้ถูกร้องที่เป็นบุคลากรทางการศึกษานั้น ปรากฏมากกว่า ๑๐๐ กรณี ซึ่งมักแสดงออกในลักษณะของการสั่งห้าม ขัดขวาง ข่มขู่ ใช้กำลังกระทำต่อร่างกายและทรัพย์สิน ของนักเรียน ตำแหน่งหรือด่าทอด้วยถ้อยคำรุนแรง ยืดอุปกรณ์และสิ่งของ เรียนักเรียนไปตักเตือน เป็นการส่วนตัว หรืออนุญาตให้เจ้าหน้าที่สำรวจเข้ามาสอดส่องและกดดันนักเรียนภายในโรงเรียน โดยมี เป้าหมายไม่ให้นักเรียนทำกิจกรรมทางการเมืองหรือการเรียกร้องต่าง ๆ ส่วนกรณีของผู้ถูกร้องที่เป็น เจ้าหน้าที่สำรวจ มักพบว่ามีเจ้าหน้าที่สำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบเข้าไปถ่ายภาพนักเรียนที่จัดกิจกรรม ในพื้นที่สถานศึกษา กดดันผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาไม่ให้นักเรียนจัดกิจกรรม เข้าไป สอบถามข้อมูลและพูดคุยกับครอบครัว ญาติ หรือบุคคลรอบตัวของนักเรียนที่เป็นแก่น้ำในการ จัดกิจกรรมที่บ้านพักหรือภูมิลำเนาเพื่อโน้มน้าวไม่ให้จัดหรือเข้าร่วมกิจกรรมและการชุมนุม โทรศัพท์ สอบถามข้อมูลและตักเตือนเด็กไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือการชุมนุมอีก รวมทั้งการเฝ้าติดตาม เด็กที่เคยร่วมกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๒) ทั้งนี้ จากข้อมูลของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ได้ติดตามสถานการณ์ การชุมนุมและการแสดงความคิดเห็นของประชาชน นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา^{๑๒} พบร่วมกับส่วนใหญ่แล้ว เด็กที่ออกมากชุมนุม และแสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกเพื่อวิพากษ์วิจารณ์หรือเรียกร้องให้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพภายใต้ขอบเขตที่ได้รับการรับรองและคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญ และหนังสือสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้อง ได้กระทำการในลักษณะสั่งห้าม ขัดขวาง ข่มขู่ ตักเตือน ติดตามหรือเฝ้าสอดส่องเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัว ของเด็กที่ออกมาใช้หรือที่จะออกมาใช้สิทธิและเสรีภาพดังกล่าวของตน ทั้งที่เป็นสิ่งที่ประชาชน พึงกระทำได้ตามปกตินั้น จึงเป็นการกระทำที่ขัดกับหน้าที่พื้นฐานของรัฐที่จะต้องละเว้นไม่เข้าไป แทรกแซงการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยไม่มีเหตุจำเป็น ซึ่งย่อ,sum,ผลกระทำโดยตรงให้เกิด การปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และเสรีภาพในการชุมนุม รวมทั้งยัง

/เป็นการกระทำ...

^{๑๒} ประมาณข้อมูลในภาพรวมจากรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ประจำปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ รายงานการเฝ้าระวังสถานการณ์การชุมนุม และรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับกรณีการชุมนุมของประชาชน ในระหว่างปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕

เป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของเด็ก กรณีจึงรับฟังได้ว่ามีการกระทำหรือ
ละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังมีความเห็นว่า นอกจากการกระทำที่เป็น
การละเมิดสิทธิมนุษยชนของเด็กดังที่ปรากฏข้างต้น จะก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพจิตใจของเด็ก
ไม่ว่าจะเป็นความเครียด ความกังวล ความหวาดระแวงหรือความกลัว ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่ไม่สอดคล้องกับ “หลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก” ตามที่กำหนดไว้อันสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และ^{๒๔๖}
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วยแล้ว การกระทำในลักษณะดังกล่าวยังอาจก่อให้เกิดผลเสีย
ตามมาอีกหลายด้าน โดยเฉพาะการสร้างความไม่เชื่อใจต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความไม่เชื่อมั่นต่อ^{๒๔๗}
ความเป็นกลางของการดำเนินกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งอาจทำให้เด็กเกิดความโกรธแค้นจนมีทัศนคติ
ที่ไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะเป็นการขยายปัญหาให้รุนแรงมากขึ้น และไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศ^{๒๔๘}
ในระยะยาว ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไข^{๒๔๙}
การละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม^{๒๕๐}
ด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๔๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงมีมติ ดังนี้

๔.๑ ประเด็นการจับกุมเด็กที่ออกมายield สื่อภาพในการแสดงออกและสื่อภาพในการชุมนุม^{๒๕๑}
เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อเด็ก

๔.๒ ประเด็นกระบวนการพิจารณาตรวจสอบการจับกุมโดยศาลเยาวชนและครอบครัว^{๒๕๒}
ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดียouth และครอบครัว^{๒๕๓}
พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น เห็นว่า เป็นกรณีตามมาตรา ๓๙ (๑) และ (๒) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่ง^{๒๕๔}
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติ^{๒๕๕}
ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง

๔.๓ ประเด็นการดำเนินคดีทางอาญา กับเด็ก เนื่องจากการแสดงออกและการชุมนุม^{๒๕๖}
เห็นว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการต่อไปอีก เนื่องจากอาจสร้างผลเป็นการจำกัดสิทธิและ^{๒๕๗}
สื่อภาพของเด็กในทางอ้อม ก่อให้เกิดผลกระทบในหลายด้านต่อเด็ก รวมทั้งอาจเป็นการปฏิบัติ^{๒๕๘}
ที่ไม่สอดคล้องกับ “หลักประโยชน์สูงสุดของเด็ก” ตามที่กำหนดไว้อันสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และ^{๒๕๙}
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

๔.๔ ประเด็นการข่มขู่คุกคามเด็ก เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อเด็ก

๔.๕ ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อสถาบันราชภัฏ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และ (๓) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ ดังนี้

๔.๕.๑ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๑) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการ ดังนี้

๑.๑) กำชับให้เจ้าหน้าที่สำรวจทุกนายใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในการใช้กำลังจับกุมผู้ชุมนุม โดยต้องตรวจสอบก่อนในเบื้องต้นเท่าที่สามารถกระทำได้ว่าลักษณะของผู้ที่กำลังจะถูกจับกุมเป็นบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีหรือไม่ หรือหากไม่สามารถดำเนินการได้ก็ให้ตรวจสอบในทันทีหรือในโอกาสแรกหลังจากที่มีการจับกุม อีกทั้งให้กำชับการปฏิบัติในการจับกุมเด็กและเยาวชนว่าจะต้องกระทำโดยละเอียดมุ่งมั่น คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และพอกสมควรแก่เหตุกับพฤติกรรมของผู้ถูกจับ ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองหรือผู้ที่เด็กและเยาวชนไว้วางใจทราบถึงการจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมตัวทันที รวมทั้งให้ปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอย่างเหมาะสมและเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนอย่างเคร่งครัดด้วย

๑.๒) กำชับให้เจ้าหน้าที่สำรวจทุกนายด่วนการใช้เครื่องพันธนาการกับเด็กและเยาวชนทั้งในขณะที่จับกุมและระหว่างควบคุมตัว เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปโดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๑.๓) กำชับการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดทุกหน่วย ไม่ให้นำตัวเด็กไปไว้ในห้องคุมซึ่ง โดยต้องจัดหาสถานที่ควบคุมตัวเด็กเป็นการเฉพาะ และแยกพื้นที่ควบคุมตัวไม่ให้ปะปนกับผู้ถูกจับกุมที่เป็นผู้ใหญ่

๑.๔) กำชับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สำรวจทุกนาย ให้ด่วนการเข้าไปติดตาม สอดส่อง สอดถามข้อมูล พูดคุยในลักษณะข่มขู่ ตักเตือน หรือวิพากษ์วิจารณ์การกระทำที่เป็น

การใช้สิทธิและเสรีภาพอันพึงกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งด้วยการกระทำใด ๆ ที่เป็นการรบกวน พื้นที่ชีวิตส่วนตัวของประชาชนจนเกินกว่าเหตุ หากไม่มีเหตุผลอันสมควรตามกฎหมาย โดยเฉพาะ ต่อประชาชนซึ่งได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกในรูปแบบอื่นใดที่แตกต่างจากนโยบายรัฐบาล

๑.๕) เร่งรัดการสืบสานหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อเด็กและเยาวชนที่ออกมายังเสรีภาพในการแสดงความ คิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมในช่วงระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ที่เข้ามายังลักษณะการกระทำการตาม รายงานผลการตรวจสอบฉบับนี้ โดยเฉพาะในเรื่องการจับกุมและการข่มขู่คุกคามเด็กและเยาวชน หากพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใดกระทำการดังกล่าว ก็ให้ดำเนินการลงโทษตามสัดส่วนของความรับผิด เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนและป้องปารามเจ้าหน้าที่ตำรวจรายอื่นให้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนอย่างเคร่งครัด

๒) ให้กระทรวงศึกษาธิการทบทวนและเพิ่มเติมมาตรการกำกับดูแล สถานศึกษาในสังกัดเพื่อสร้างหลักประกันไม่ให้เกิดกรณีการข่มขู่ คุกคาม หรือลงโทษนักเรียนที่เข้าร่วม การชุมนุมหรือแสดงออกถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งต้องเน้นย้ำให้สถานศึกษาในสังกัดให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนในสถานศึกษาสามารถใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และเสรีภาพในการชุมนุม รวมถึงเปิดรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ตามแนวทางที่ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้อย่างสมำเสมอ

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

๔.๕.๒ มาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๑) ให้สถาบันราชภัฏเร่งดำเนินการศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริง ในรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี อันเป็นผลมาจากการใช้เสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และเสรีภาพในการชุมนุม ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา เพื่อทราบ กฎหมายยุติธรรมไม่เป็นภาระกับเด็กและเยาวชน รวมทั้งการนิรโทษกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหา ว่ากระทำความผิดตามกฎหมายในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการยุติธรรมไม่เป็นภาระกับเด็กจนเกินสมควร รวมถึงมีการคำนึงถึงการปกป้องคุ้มครองสิทธิ สวัสดิภาพ และประโยชน์สูงสุดของเด็กตามพันธกรณีของรัฐที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก

๒) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เร่งดำเนินการตามข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เสนอไว้จากผลการประชุมเพื่อแสวงหาทางออกและจัดทำข้อเสนอแนะ “สิทธิเด็กในสถานการณ์

การชุมนุม (กรณีสามเหลี่ยมดินแดง)" เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ และการประชุมติดตามความคืบหน้าการดำเนินงาน เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยเฉพาะการลงพื้นที่สังเกตการณ์การชุมนุมในแต่ละครั้ง เพื่อสอดส่องดูแล และร่วมกันวางแผนปฏิบัติต่อเด็กในพื้นที่การชุมนุมให้เป็นไปอย่างเหมาะสม รวมทั้งต้องสอดคล้องกับกฎหมายและหลักสากล

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กัญจนรินทร์

นางปรีดา คงเป็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยาดา ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกัญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกเลี้ยง

นางสาวสุภัตรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ